نعیم بارز فرانسه، ۱۹ سپتمبر ۲۰۰۸

اگـــر ما سکـوت پیشه کـنـیـم چه کس سخن خواهد گفت ؟

« نبرد سخت و جانانه درهر مورد و هرجا وظیفه کسانی است که استقلال رای دارنـــد زیـرا، اگر ما سکوت پیشه کـنـیـم چـه کس سخن خواهد گفت ؟ »

قابل توجه جناب داکتر رنگین دادفر سپنتا وزیر امور خارجهٔ دولت اسلامی افغانستان

گفتند پول نیست ومردم فقیر، روزاستقلال تجلیل نمیشود
اما بنام هفته شهدا باصرف غذا تجلیل بعمل آمد، چرا ؟

نامه متحد المال ۱۲٦۷ مورخه ۲ سنبله ۱۳۷۸ سفارت افغانستان در فرانسه به آدرس افغانهای مقیم پاریس ذیلاً چنین حاکیست :
« بدینوسیله مراتب تبریکات و تهنیات خویش و همکارانم را بمناسبت هشتاد ونهمین سالگرد پیروزی مبارزات آزادیخواهانه مردم دلیر ما بشما عزیزان و کافه ملت افغان عرض میدارم. سفارت کبرای افغانستان مقیم پاریس انتظار پذیرائی از هموطنان عزیز را در مقر این سفارت داشت، لیکن بنا بر خشکسالی و حوادث ناگوار طبیعی امسال و به اساس فیصله و هدایت شورای وزیران ج، ا، افغانستان از تجلیل این روز خجسته صرف نظر صورت گرفت. با اعتماد به اینکه شما درک عمیق از وضعیت کنونی در وطن و نهایت همدردی با مردم ما دارید، می دانیم که با بزرگواری تان معذرت ما راخواهید پذیرفت.»

نامه سفارت که نقلاً ذکر اش رفت کمی تعجب آور و سوال برانگیز بود که چگونه یکباره دل شورای وزیران به حال زار مردم ما سوخته و خواسته اند پولی را که صرف تجلیل از روز استقلال می شود در جهتی به مصرف رسانند که قدری به حال مردم فقیر موثر واقع شود، گرچه ماهیت و فساد پیشگی دولت روشن بود با آن هم این فیصله مثبت دیده شد زیرا واقعاً در حالیکه صدها هزار مرد و زن و طفل گرسنه و مریض در کشور وجود داشته باشند، به هیچ وجه تجلیل از چنین روزها ولو هر قدر ارزشمند هم باشند خوش آیند نیست و یک پول هم نباید صرف شکم های شود که از پرخوری شب و روز درغم چاغی خود هستند، اما این خیال خوش زود به یاس مبدل شد، چون یک هفته پس از فیصله شورای وزیران مکتوب دیگری از وزارت خارجه عنوانی سفارتخانه های افغانستان مواصلت ورزید، **مبنی بر اینکه هفته شهدا را از بودجه دولت تجلیل نمائید**. لذا دریافتم که راستی چطور ممکن است پس از سی سال جنگ و خونریزی و خیانت و جنایات این جنگسالاران که سر تا پا دولت را در اشغال خود دارند دفعتاً تغییر ماهیت داده و دل شان به حال مردم و کشور ویران بسوزد. ولی این به چه معناست که روز استقلال تجلیل نشود اما از هفته شهدا، یا در واقعیت امر از روز مرگ احمد شاه مسعود با صرف غذا های رنگین و مصارف گزاف تجلیل بعمل آید؟ از نظر این نگارنده شاید دو مسئله مطرح باشد. یکی اینکه پارسال که خواستند با نمایش ساز و برگ به اصطلاح اردوی ملی قدرت خود را به مخالفین نشان دهند ولی با گلوله های غیبی طالبان استقبال شدند که قریب بود سر دمداران دولت جان شان را از دست دهند، مگر زود هرکدام وحشت زده فرار را بر قرار ترجیح دادند و بساط رسم گذشت به رسوائی پایان یافت، بناءً واضح است که جنگسالاران از آنروز دل خوش و جرئت تجلیل اش را ندارند و اصلا استقلال به پرنسیب شان برابر نیست، لذا گروه جمعیت زیر نام هفته شهدا در واقعیت امر روز مرگ احمدشاه مسعود را تجلیل کردند تا زور خود و ضعف استقلال طلبان ریاکار را به نمایش گذارند و الا می شد بدون صرف غذا از روز استقلال در سفارتخانه های افغانستان تجلیل بعمل آورند، مگر راستی کشوری که در تحت نفوذ بیش از سی کشور پر قدرت جهان قرار داشته و نیروهای امریکائی بخواهند در یک روز نود نفر مرد و زن و طفل بی گناه را در شنیدند به قتل رسانند و هرسال علیرغم ظاهراً صدای مخالفت رئیس جمهور کرزی هزاران انسان را بخاک و خون یکسان کنند، تجلیل از استقلال به چه مفهوم خواهد بود ؟

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید
maqalat@afghan-german.de

در ارتباط به فیصله شورای وزیران که به یخ نوشتند و در زیر آفتاب طموس گذاشتند معلوم است که دروغ پر دازی و ریاکاری بیش از این نمی شود، اینگونه تصمیمات بیشتر خشم انسان های با وجدان را بر می انگیزد تا بر انگیختن احساس قدر و ستایش، زیرا همه شاهدیم که در ظرف هفت سال دولت کرزی هرسال پول های که جهت پیش برد کار پروژه های اجتماعی اقتصادی تخصیص داده می شود از بی کفایتی و بی مبالاتی نمی توانند آنرا به مصرف رسانند لذا دالرهای که به خاطر مردم فقیر افغانستان ازسوی مردم جهان کمک شده از یکسال بسال دیگر انتقال می یابد و پروژه ها به ثمر نمی رسند لذا دولتی که تا این حد بی کفایت بوده و تا این حد صلاحیت نداشته باشد که عساکر امریکائی را از قتل عام مردم بیگناه مانع شود آیا تجلیل از استقلال در آن کشور مضحک جلوه نمیکند ؟
کشوری که پنج ملیون مردم آن از نداشتن لقمه نان خشک در معرض مرگ قرار داشته باشند و کشوری که بیش از دو ملیون از جمعیتش در کشور ایران مثل برده کار می کنند و چون برده از سوی دولت ایران با آنها رفتار می شود و هر وقت خواسته باشد به لت و کوب و قتل و قتال شان بپردازد، داشتن پنجا و یک سفارتخانه در سرتا سر جهان به چه مفهوم خواهد بود؟ فکر می کنم احیاناً به خاطر رعایت ظاهر امر بیست سفارتخانه افغانی در سر تا سر جهان کافیست و بقیه کاملاً زاید وغیر ضروری. ببینید ملت مظلوم و سی سال جنگزده افغانستان که در چنان وضع فلاکتبار بسر می برد با این وضع هر سفیر محترم دست کم ماهانه پانزده هزار دالر معاش میبرد و روزها از بیکاری دست زیر الاشه نشسته علاوتاً غیر از پرسونل کافی یک نفر بنام مستشار در کنار سفیر قرار داده شده است که آنهم دستکم نه هزار دالر حقوق دریافت میدارد و معلوم نیست که چه کار میکند و چه سودی بکشور می رساند؟ خلاصه اگر مصارف یک سفارت را حد اقل با معاشات و مصارفات و کرایه سفارتخانه و غیره ماهوار پنجاه هزار دالر در نظر بگیریم ، یکسال آن می شود ششصد هزار دالر و از سی و یک سفارت بی لزوم وغیر ضروری جمعاً می شود هژده میلون و ششصد هزار دالر، آیا با این پول نمی شود چهار پنج پروژه بند و انهار ساخت و ده ها هزار هکتار زمین را زیر آب آورد و هزاران دهقان را بکار انداخت و شکم گرسنه صد ها هزار انسان را سیر کرد؟ مسلماً که می شود اما مشکل اینهه جنگسالار و دوستان و اقارب شان که هرکدام کمتر از پست وزارت قناعت ندارند چه می شود ؟ اینجاست که آقای رئیس جمهور کرزی و وزیر خارجه اش دادفرسپنتای سوسیالیست! و دیگران بخاطر حفظ چوکی از هر خیانت و هر امر ناروا چشم و زبان و گوش بسته اند، بهرحال زمان برای این نوع سازشها زیاد نخواهد بود .

ختم

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید
maqalat@afghan-german.de